
TÖRTÉNETI VISSZATEKINTÉS:

Az avar kori leletek bizonyága szerint folyamatosan lakottnak tekinthető a terület egészen a török hódoltságig. Írásos és régészeti emlékek alapján egészen 1541-ig fennállt a település temploma és saját plébánosa is volt. A falu végleges pusztulásáról nincsen pontos adat, de 1546 után a defterek összeírásában már, mint pusztá szerepel.

A későbbiekben a vidék a Dégenfeld grófok tulajdonába kerül, akik földterületük egy részét értékesítik.

Kialakul a tanyavilág. Közigazgatásilag ekkor Némedihez tartozik. Az idetelepültek egyházi ügyeiket is itt intézhették. Vasárnapi szentmisék miatt inkább a közelebbi Ócsát látogatták.

1931-ben parcellázás. Kialakul a jelenlegi település. A lakosok száma ekkor 650 fő.

Minden hónap 3. vasárnapján a tanyai iskolában is tartanak szentmisét.

1945-től Gyálhoz tartozik.

1947-től, mint község önálló lesz, egyházjogilag azonban Gyál filiája marad.

1949-től – 1976-ig már a Kocsis tanyán van lehetőség kéthetente szentmisét bemutatni, az erre a célra méltó módon kialakított helyiségben. Hála id. Kocsis Kálmánnak és családjának. Itt kerül felállításra a korábban megvásárolt harang is.

Az életviszonyok az évek multával megváltoztak, ami a tanyavilág lassú megszűnését eredményezte.

A családok többsége, a korábbi parcellázásból időközben községgé gyarapodott „új telep”-re költözött, ami ettől fogva egyet jelentett Felsőpakonnyal.

1976 nyara sorsforduló a katolikusok részére is. Ekkortól már a községben, az idős Hegedűsék biztosítanak a házuknál misézési lehetőséget. A harangot is behozzák a Kocsis tanyáról, de nincs lehetőség a megszólaltatására. Erre várni kellett egészen 1988 októberéig. Ekkor csendül fel immáron a településen először a harangszó Nagy Árpád plébános úr leleményességének és id. Siska Ferencék nagylelkűségének köszönhetően.

Az ő kertjükbe lett felállítva a harangláb és a harangozást is Feri bácsi és Magdi néni végezte buzgó szívvel.

1986-os év újabb változást hozott. Betegség miatt Hegedűs néni már nem tudott tovább helyet adni a vasárnapi összejöveteleknek. A katolikus testvérek Bednárik mama –Rozika néni – jóvoltából az ő házában kaptak menedéket. Itt hangoztak el először Árpád atyától a remény szavai „Az Álom”-ról, hogy talán lesz lehetőség, belátható időn belül, templom építésére.

A későbbiekben, innen hozták át a Rózsafüzér Társulat tagjai buzgón imádkozva a féltve őrzött Szűz Anya szobrot az immáron használatba vett templomba és helyezték el, az Őt megillető helyre.

(Nagy Sándor)